

Sandı Anılarda Kaldı 10

— Şerafettin Sorkun · 21 Mayıs 2026

Gün batımlarıyla yukarılardaki otlaklardan önündeki sığırlarla güdüyü tamamlayıp, köye dönen İbrahim için, sığırların peşlerinden koşmalarının yorgunlukları vardır. Yattığı yer ahırdan eve dönüştürülen bir yerdir. Hafız; ağzı hafif kırılan, Konya/Bozkır-Çat köyü yapımı bir testi su içmesi için ona vermiş, köylülerin keşikle (Sırayla) getirdikleri yemekleri yedikten sonra, köyün çeşmesinden doldurduğu bu testiden, argın, yorgun akşamlarında, ağzını dayayıp, bir eliyle testinin gövdesinden, bir eliyle de sapından tutup, dengeleyerek, kana kana sular içtikten sonra, çabucak uykulara mağlup olmuştur. Gecelerin, köyün köpeklerinin bu gecelerde hiç durmaz havlamalarının farkındaliksızlıklarıyla, sabahları ederek, köy meydanından güdü yaptığı inekleri toplayarak, tekrar tepelerdeki kendi köyüne yakın otlaklara yol almıştır. Hafız İbrahim'i Tanrı'nın kendisini sınamak için bir gönderisi olarak düşünmektedir. Kimsesizlerin kimsesizi İbrahim, kanadı kırık, yaralı bir kuş gibidir. Hafız'ın karısı İlerde; İbrahim'e ekstradan mayaladığı yoğurtlardan ve tavukların yumurtalarından da, ara, ara pişirip, şebit ekmeklere dürümler yaparak göndermektedir. Bir zümreyi, bir toplumu hepten ilgilendiren sosyal etkinlikler yoksa, düğünleri, bayramları, çalgıları çalmıyor, çengileri oynamıyorsa, ne öğrenmişlerse, bu öğöğrendikleriyle biter ömürleri. Gözlerini açtıklarında, içinde bulunulan ortam; çalışmalar ve uğraşmalardır. Gök kubbenin altında bu topraklarda, bu coğrafyada dünyaya gelip, büyümüşler, ataları öğretmenleri olmuş, ne öğreneceklerse onlardan öğrenip, ömürlerinin içerisinde bu öğrendikleriyle karınlarını doyurmuş, sırtlarını pek tutmuşlardır. Birlik olmasalar yapamazlar, güç alamazlar. Bu dayanıklılığı genelde nüfuslarının çoklukları verir, bir birlerinden güç alır, güçler bulurlar. İbrahim'in güç alacağı, güç bulacağı kimseleri kalmamıştır. Soğuklarda üşümemesi, güçlü olması, kendi başına her bir şeylerin üstesinden

gelmesi gerekmektedir. Bu gücü ona bırakıp geldiği köyündeki Saliha vermektedir. Saliha gündüzleri hayallerinde geceleri düşlerindedir. Hafız köyün çocuklarına duaları öğretmekte, din dersleri vermektedir. Akşamları kandil ışığı altında kendi çocuklarıyla ayrıyeten bir seans daha başlatıp, bu evreye ara ara yorgun İbrahim'ide almıştır. Yaradanın varlığı bilinmeli, kendilerini şeytanın şerrinden, dinlerini ve duaları öğrenerek korumalıdır. Korunmalıdırlarki öte dünya'da suçsuz günahsız olarak gidebilmeli, bu şekilde cennete girebilmelidirler. Öğrenilen dualar la şeytandan kurtulabilindiğini, İbrahim bu derslerde, Hafız'ın anlatımlarıyla öğrenmiştir. Hafız her işin başı besmele çekmek demiştir. Her işe başlarken "Bismillahirrahmanirrahim denmeli, tuvalette abdest bozarken Şeytan çarpmaması için, " Desturgeridur" denmesi gerekmiş. Eğer Şeytandan kurtulunmak gerekse; abdest bozarken, sidik salar, işerken, yatağa girip uykuya başlamadan evvel öğrenilen bu dualar okunursa her tür kötülükten kurtulunurmuş. Değilse Şeytan çarpıverir, ağzını burnunu yamulturmuş. İbrahim önce şeytandan korkmuş ama kurtulmanın duaları bilmek olduğunu öğrenince, kendini tamamen bu derslerde, hafızın dua öğretilerine canı gönülden vererek, bu sihirli kelimeleri ezberlemeye çalışmıştır. İnsan ölmüyor, toprağa gömüldüğü zaman, ameli düzgünse, toprağın altındaki cennete alınıyormuş. Hırsızlıklar yapıp, onun bunun hakları yenirse, asla cennete girilmiyor, o zaman da, bir sürü odun yığınlarının yakıldığı ateşler içine Tanrı'nın buyruklarını yerine getirmeyen günahkarlar atılarak, orada yakılıyorlarmış. İbrahim cehennemden, cehennemdeki ateşlerden ürpermiş ve çok korkmuş, daha bir fazla duaları ezber etmelere kendini tamamen vererek, akşamlara kadar sığırların peşinden koşmalarla meydana gelen yorgunluklarını unutup, Hafız'ın verdiği derslerin katılımcısı ve takipçisi olmuştur. Cennetin çok güzel bir yer olduğunu düşünmeye başlamış, orada cennette hiç ölünmediğini öğrenince kendisine bir rahatlık gelmiştir. Ama bu dünya'da asla günah işlememesi gerekiyormuş. İbrahim bunları öğrendiği zaman ölmüş anasını aklına getirmiş, anasının cennette olduğu düşünceleriyle rahatlamıştır..11/Şubat-2025 Şerafettin Sorkun/Konya'dan Sandı köyü anılarım.